

Nederlands-Indië

een kolonie van Nederland

Nasi eten we allemaal wel eens. En wat denk je van saté, met pindasaus? Dit zijn lekkernijen uit een ver en groot land: Indonesië. Meer dan 300 jaar hebben Nederlanders en Indonesiërs veel met elkaar te maken gehad. Vroeger heette Indonesië Nederlands-Indië. Het was een kolonie van Nederland. Daarom weten we ook zoveel van Indonesië en daarom zie je daar ook nog veel dingen uit Nederland.

Nederlands- Indië

Nederlands-Indië was een kolonie van Nederland. Het was wel gek, Nederland was klein en Indonesië heel groot. Rond 1600 voeren er veel Nederlandse schepen naar Indonesië om daar specerijen te kopen.

In Indonesië groeide namelijk peper, kruidnagelen, nootmuskaat en nog veel meer. Al deze producten waren in Nederland veel geld waard, omdat iedereen ze in het eten gebruikte.

VOC

Er was een groot handelsbedrijf in Nederland dat schepen naar Indië stuurde voor specerijen en ook wel voor andere dingen: de Verenigde Oostindische Compagnie, opgericht in 1602.

De VOC dreef handel met de mensen in Indonesië. Ze wilden natuurlijk hoge winsten halen, zodat ze er rijk van zouden worden.

De VOC deed dat meer dan 200 jaar. Maar de VOC deed meer in Indië. Het had daar ook macht, en had ook soldaten in dienst.

De vorsten en de mensen in Indië moesten doen wat de VOC wilde. En toen na 1800 de VOC er niet meer was ging de Nederlandse staat daar mee door.

Kolonie

De macht van Nederland over Indië werd steeds groter. De Indische vorsten moesten zich aan de Nederlanders onderwerpen. Het land werd een kolonie van het koninkrijk Nederland. Een kolonie is een ander woord voor een overzees gebied dat veroverd was door een Europees land.

De kolonie kreeg officieel de naam Nederlands-Indië. Nederland bepaalde dat de boeren daar vooral specerijen, koffie en suiker moesten verbouwen. De Nederlanders gaven een prijs voor deze producten en verkochten die dan in Europa voor veel hogere prijzen. Zo verdienden Nederlanders veel geld in Indië.

De Indische bevolking

De Indische bevolking werd uitgebuit. De boeren wilden veel liever rijst verbouwen in plaats van koffie of peper.

Rijst hadden ze nodig om te eten. Maar dat mocht niet van de Nederlanders. Die wilden geld verdienen en dat kon niet met rijst. Soms leidde dit tot grote hongersnoden in Indië.

Max Havelaar

Eduard Douwes Dekker schreef een boek over de slechte omstandigheden van de Indische bevolking. Hij werkte daar voor de Nederlandse regering. Hij vond dat iedereen in Nederland moest weten hoe Nederland in Indië te werk ging.

Het boek heet Max Havelaar, en het maakte in Nederland grote indruk. Heel veel Nederlanders vonden dat Douwes Dekker gelijk had. Ook politici in Den Haag begonnen in te zien dat Nederland de Indische mensen moest helpen.

Verandering

Rond 1900 gingen de Nederlanders meer doen voor de ontwikkeling van Indië en de bevolking. Er kwamen ziekenhuizen en scholen voor Indische jongens en meisjes. Zo konden zij zich beter ontwikkelen.

Nederlanders in Indië

Rond 1900 waren veel Nederlanders in Nederlands-Indië gaan wonen. Er was daar immers werk genoeg. Bijvoorbeeld bij het Nederlands bestuur, op de plantages, maar ook in de olie. In Indië bleek veel olie in de grond te zitten. Die olie werd steeds belangrijker, toen er auto's kwamen.

De Nederlanders in Indië hadden vaak grote, mooie huizen en veel bediendes. Ze hadden niet zoveel contact met de Indische bevolking. Het waren maar hun

bediendes en arbeiders. De Nederlanders voelden zich duidelijk meer dan de Indische mensen.

De Nederlanders waren gelukkig met hun leven in Indië en wilden daar nog lang blijven. Dat de Indonesiërs daar zelf anders over dachten, daar wilden de Nederlanders niet naar luisteren. Ze waren er van overtuigd dat de Indonesiërs hun landen niet zelf konden besturen. Misschien over 50 jaar, maar nu nog niet.

Japan

In 1942 kwam er ineens een einde aan Nederlands-Indië. Het werd veroverd door de Japanners. Zij wilden de rijke olievelden in hun bezit hebben. Alle Nederlanders die daar waren werden in kampen opgesloten en de Indonesiërs werden gedwongen met de Japanners mee te werken. De Japanners waren nu de baas in Indië.

Onafhankelijkheid

In 1945 was de Tweede Wereldoorlog afgelopen. De Duitsers en de Japanners waren verslagen. Japan gaf zich over. Een dag later riepen twee jonge Indonesiërs, Soekarno en Hatta, de onafhankelijkheid van Indonesië uit. Ze wilden niet dat Nederland weer de macht zou krijgen in hun land. Indonesië moest vrij zijn met Indonesische ministers en Indonesische wetten.

Strijd

In Nederland schrok de regering van deze aankondiging. Ze stuurde Nederlandse soldaten naar Indië om de macht weer over te nemen.

Indië was een Nederlandse kolonie en zo moest het blijven. Maar de Indonesiërs gingen vechten. Ze wilden Nederland niet meer als baas. Nederland kon de strijd tegen de Indonesische soldaten niet winnen.

Vrijheid

Na meer dan 300 jaar vertrokken de Nederlanders uit Indië. In 1949 zette koningin Juliana haar handtekening onder het papier waarop stond: Indonesië is een onafhankelijke staat!

Wist je dat?

- Vroeger heette Indonesië Nederlands-Indië. Nederland was er de baas.
- De VOC stuurde steeds schepen naar Indië die vol specerijen terugkwamen.
- De VOC dreef niet alleen handel in Indië. Ze had daar ook macht, en er waren ook soldaten. De vorsten in Indië moesten doen wat de VOC wilde.
- Toen de VOC op hield te bestaan, nam de Nederlandse regering de macht over.
- De macht van Nederland werd steeds groter. Indië werd een kolonie van Nederland.
- De Indische bevolking was bang voor de Nederlandse regering.
- Eduard Douwes Dekker schreef het boek Max Havelaar. Daarin kon iedereen lezen hoe slecht de Nederlanders de Indische bevolking behandelden.
- De situatie veranderde. De Nederlanders gingen beter hun best doen voor de Indische bevolking.
- De Nederlanders hadden niet door dat de mensen in Indië de baas wilden zijn in hun eigen land.
- In de Tweede Wereldoorlog veroverden de Japanners Nederlands-Indië.
- In 1945 gaf Japan zich over. Hatta en Soekarno riepen de onafhankelijkheid van Indonesië uit.
- De Nederlandse regering was het hier niet mee eens en stuurde soldaten. De strijd duurde wel 4 jaar.
- In 1949 erkende Nederland de onafhankelijkheid van Indonesië.